

**ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ДНІПРОВСЬКИЙ ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ ТА ГРОМАДСЬКОГО
ЗДОРОВ'Я»**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення вченої ради
від 26.12.2024 року
(протокол №17)

Введено в дію
наказом ректора
від 26.12.2024 року
№ 243

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ
ОСВІТИ У ПРИВАТНОМУ ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ДНІПРОВСЬКИЙ ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ ТА ГРОМАДСЬКОГО
ЗДОРОВ'Я»**

Дніпро 2024

ЗМІСТ

1. Загальні положення
2. Основні терміни та їх визначення
3. Рівні та ступені вищої освіти в Інституті
4. Зміст та формування освітнього процесу
5. Форми і порядок організації освітнього процесу в Інституті
6. Оцінювання та визнання результатів навчання
7. Навчальний час студента
8. Учасники освітнього процесу
9. Академічна мобільність учасників освітнього процесу
10. Академічна доброчесність
11. Прикінцеві положення

1. Загальні положення

1.1. Положення про організацію освітнього процесу (далі - Положення) є складовою системи внутрішнього забезпечення якості освіти і регулює організацію освітнього процесу здобувачів освіти у ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського» (далі - Інститут).

1.2. Освіта є основою інтелектуального, духовного, фізичного і культурного розвитку особистості, її успішної соціалізації, економічного добробуту, запорукою розвитку суспільства.

Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації компетентностей, виховання відповідальних громадян, які здатні до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству, збагачення на цій основі інтелектуального, економічного, творчого, культурного потенціалу українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України та її європейського вибору.

Освітня діяльність в Інституті спрямована на:

- створення умов для особистісного розвитку і творчої самореалізації учасників освітнього процесу;
- формування національних та загальнолюдських цінностей;
- створення рівних можливостей у здобутті якісної освіти, підготовки до життя і роботи в сучасних умовах;
- розроблення та запровадження освітніх інноваційних технологій;
- розвиток безперервної освіти та освіти впродовж життя;
- інтеграцію української освіти в європейський і світовий простір;
- забезпечення соціального захисту учасників освітнього процесу;
- відповідальне ставлення до власного здоров'я, охорони навколишнього середовища;
- створення найбільш сприятливих умов життєдіяльності суспільства;
- посилення конкурентоспроможності випускників на вітчизняних та світових ринках праці;

Освітній процес - це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться в Інституті через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

1.3. Організація навчального процесу в Інституті базується на Законі України «Про вищу освіту», Законі України «Про освіту»; Нормативно-правових актах Кабінету Міністрів України; Нормативно-правових актах Міністерства освіти і науки України; Нормативно-правових актах Міністерства охорони здоров'я України; Стандарті вищої освіти; Статуті Інституту; внутрішніх положеннях, інструкціях, наказах, розпорядженнях тощо.

1.4. Організація освітнього процесу базується на принципах науковості,

гуманізму, демократизму, наступності та безперервності, студентоцентрованості, незалежності від впливу будь-яких політичних партій, громадських та релігійних організацій.

Організація освітнього процесу в Інституті здійснюється на засадах європейської кредитно -трансферної системи (далі - ECTS).

При організації освітнього процесу в Інституті застосовується компетентнісний підхід.

Формування освітньої програми на основі компетентнісного підходу передбачає опрацювання програмних результатів навчання програмних компетентностей, визначених у відповідному стандарті освіти, з урахуванням вимог Національної рамки кваліфікацій та відповідного професійного стандарту, у випадку присвоєння професійної кваліфікації та формування на їх основі такого комплексу і послідовності освітніх компонентів, що забезпечать досягнення визначених програмний результатів навчання. Зміст освітніх компонентів, методи навчання та оцінювання також визначаються за їх відповідністю для досягнення програмних результатів навчання та програмних компетентностей.

Для забезпечення якості надання освітніх послуг в Інституті побудована внутрішня система забезпечення якості освіти, яка ґрунтується на сукупності умов, процедур і заходів, що забезпечують ефективність освітніх та управлінських процесів, які безпосередньо впливають на якість результатів навчання, забезпечують формування ключових компетентностей, а також сприяють усебічному розвитку особистості здобувачів.

1.5. Мова освітнього процесу

Мовою освітнього процесу в Інституті є державна мова. Для проведення освітнього процесу здобувачам вищої освіти (далі – здобувачі) з числа іноземних громадян (осіб без громадянства), які здобувають освіту за кошти фізичних або юридичних осіб утворюються окремі групи для викладання дисциплін англійською мовою. Інститут забезпечує вивчення здобувачами з числа іноземних громадян (осіб без громадянства) державної мови.

2. Основні терміни та їх визначення

В даному Положенні терміни вживаються в такому значенні:

Академічна відпустка - переривання здобувачем вищої освіти навчання з підстав і причин, що унеможливають виконання освітньої програми.

Академічна заборгованість – наявність освітніх компонентів, за які здобувачу вищої освіти не були призначені кредити у зв'язку з невиконанням ним індивідуального навчального плану та графіку освітнього процесу;

Академічна різниця – освітні компоненти, передбачені навчальним планом освітньої програми, які на момент переведення (поновлення, допуску до навчання) здобувача вищої освіти ним не вивчалися повністю або загальний обсяг годин (кредитів ECTS) менший за передбачений навчальним планом;

Академічна доброчесність - сукупність етичних принципів та визначених законами України правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу

під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень;

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися або викладати, стажуватися чи провадити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами;

Академічна свобода - самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова, думки і творчості, поширення знань та інформації, вільного оприлюднення і використання результатів наукових досліджень з урахуванням обмежень, установлених законом;

Акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності інституту за цією програмою на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти;

Атестація - це встановлення відповідності результатів навчання здобувачів вищої освіти вимогам освітньої програми;

Вища освіта - сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у закладі вищої освіти (науковій установі) у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти;

Галузь знань - гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей;

Європейська кредитно-трансферна система (ECTS) – це система трансферу і накопичення кредитів, що використовуються в європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів, і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання та обліковується у кредитах ECTS;

Здобувачі освіти - студенти, слухачі, стажисти, аспіранти, інші особи, які здобувають освіту в Інституті за будь-яким видом та формою здобуття освіти;

Здобувачі вищої освіти - особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації;

Індивідуальна освітня траєкторія здобувача вищої освіти - персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, що ґрунтується на виборі здобувачем вищої освіти освітніх програм, суб'єктів освітньої діяльності, що їх реалізують, форм і строку здобуття освіти, освітніх компонентів. У вищій освіті індивідуальна освітня траєкторія включає, зокрема, послідовність здобуття освітніх кваліфікацій, академічну мобільність, визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти

тощо. Індивідуальна освітня траєкторія формується здобувачем вищої освіти з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду";

Індивідуальний навчальний план - документ, що визначає послідовність, форму і темп засвоєння здобувачем освіти освітніх компонентів освітньої програми з метою реалізації його індивідуальної освітньої траєкторії розробляється Інститутом у взаємодії із здобувачем освіти;

Інклюзивне навчання - система освітніх послуг, гарантованих державою, що базується на принципах недискримінації, врахування багатоманітності людини, ефективного залучення та включення до освітнього процесу всіх його учасників;

Інклюзивне освітнє середовище - сукупність умов, способів і засобів їх реалізації для спільного навчання, виховання та розвитку здобувачів освіти з урахуванням їхніх потреб та можливостей;

Кваліфікація - визнана закладом вищої освіти або іншим суб'єктом освітньої діяльності у сфері вищої освіти та засвідчена документом про вищу освіту сукупність визначених освітньою програмою та здобутих особою компетентностей (результатів навчання)";

Компетентність - здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей;

Компетентнісний підхід - це підхід до викладання й навчання, у центрі якого стоїть наголос на чітко окреслених компетентностях, які набуваються в процесі навчання. Компетентнісний підхід має на меті сформувати у здобувача освіти здатність втілювати отримані під час навчання компетентності в реальному світі.

Компетентнісно-орієнтоване навчання - це система викладання, оцінювання й академічної звітності, основою якої є здатність здобувачів освіти послідовно досягати та демонструвати програмні результати навчання

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі - кредит ЄКТС) - одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Обсяг навчальних занять в одному кредиті ЄКТС навчальної дисципліни становить не менше 10 годин для першого (бакалаврського) рівня, не менше 8 годин для другого (магістерського) рівня та третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня вищої освіти за денною або дуальною формою здобуття вищої освіти. Розрахункове навчальне навантаження здобувача вищої освіти протягом одного навчального року за денною або дуальною формою здобуття вищої освіти становить 60 кредитів ЄКТС.

Кредит ЄКТС включає навчальне навантаження, яке складається з годин навчальних занять (лекцій, практичних, семінарських, лабораторних занять) та самостійної роботи здобувача вищої освіти.

Ліцензування – процедура визначення спроможності Інституту провадити освітню діяльність відповідно до ліцензійних умов провадження освітньої діяльності;

Навчальна програма освітнього компоненту - визначає порядок і послідовність засвоєння змісту навчання, розподіл його за організаційними формами вивчення освітнього компонента (навчальні заняття, самостійна робота, виконання індивідуальних завдань, контрольні заходи), інформаційно-методичне і матеріально-технічне забезпечення, очікувані результати навчання, критерії оцінювання рівні її засвоєння, а також форми та засоби поточного і семестрового контролю;

Навчальний план - документ Інституту, який визначає перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС, послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю. Навчальний план складається для кожної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової) програми;

Освітня діяльність - діяльність Інституту, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу;

Освітній процес - система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей;

Освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова) програма - єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою цілей та результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може передбачати єдину спеціалізацію або не передбачати спеціалізації;

Особа з особливими освітніми потребами - особа, яка потребує додаткової постійної чи тимчасової підтримки в освітньому процесі з метою забезпечення її права на освіту;

Професія, для якої запроваджене додаткове регулювання - вид професійної діяльності, доступ до якого, крім наявності освіти відповідного рівня та спеціальності, визначається законом або міжнародним договором;

Результати навчання - знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів;

Рівень освіти - завершений етап освіти, що характеризується рівнем складності освітньої програми, сукупністю компетентностей, які визначені, як правило, стандартом освіти та відповідають певному рівню Національної рамки кваліфікацій;

Робочий навчальний план – документ Інституту, який визначає планування освітнього процесу на кожний навчальний рік (семестр), створений відповідно до навчального плану за кожною освітньою програмою;

Силабус – документ, в якому роз'яснюється взаємна відповідальність викладача і студента. В ньому представляються процедури (у т.ч. стосовно принципів оцінювання), політики (включно з політикою академічної доброчесності) і зміст освітнього компоненту, а також строки його виконання.

Спеціальність - гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти частина предметної області галузі освіти і науки

Спеціалізація - частина предметної області спеціальності, яка може визначатися закладом вищої освіти та передбачає одну або декілька профільних спеціалізованих освітніх програм;

Стандарт вищої освіти - це сукупність вимог до освітніх програм вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності;

Студентоцентроване навчання - підхід до організації освітнього процесу, що передбачає:

- заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу;
- створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії;
- побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу;

Якість вищої освіти – відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості;

Якість освітньої діяльності – рівень організації, забезпечення та реалізації освітнього процесу, що забезпечує здобуття особами якісної освіти та відповідає вимогам, встановленим законодавством та/або договором про надання освітніх послуг.

Якість освіти - відповідність результатів навчання вимогам, встановленим законодавством, відповідним стандартом освіти та/або договором про надання освітніх послуг;

Освітньо-професійна програма - система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Освітня програма використовується під час:

- акредитації освітньої програми, інспектуванні освітньої діяльності за спеціальністю та спеціалізацією;
- розроблення навчального плану, програм навчальних дисциплін й практик;

- визначення змісту навчання в системі перепідготовки та підвищення кваліфікації;

- професійної орієнтації здобувачів фаху.

Освітньо-професійна програма враховує вимоги Закону України «Про вищу освіту», Національної рамки кваліфікацій і встановлює: обсяг та термін навчання магістрів; загальні компетенції; фахові компетентності; програмні результати навчання; перелік та обсяг навчальних дисциплін для опанування компетентностей освітньої програми; вимоги до структури навчальних дисциплін.

Освітньо-професійна програма використовується для:

- складання навчальних планів та робочих навчальних планів;

- формування індивідуальних планів здобувачів;

- формування програм навчальних дисциплін, практик, змісту індивідуальних завдань;

- визначення інформаційної бази для формування засобів діагностики;

- акредитації освітньої програми;

- зовнішнього контролю якості підготовки фахівців;

- атестації.

3. Рівні та ступені вищої освіти в Інституті

3.1 Підготовка фахівців за вищою освітою здійснюється за відповідною освітньою програмою на другому (магістерському) рівні;

Другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру у певній галузі професійної діяльності.

3.2 Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти магістр.

Ступінь магістра медичного спрямування здобувається на основі повної загальної середньої освіти або освітнього ступеня молодшого бакалавра, фахового молодшого бакалавра, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста за відповідною спеціальністю і присуджується Інститутом у результаті успішного виконання здобувачем відповідної освітньої програми, обсяг якої у випадку, якщо ступінь магістра медичного спрямування здобувається на основі повної загальної середньої освіти, становить 300-360 кредитів ЄКТС. Для здобуття освітнього ступеня магістра медичного спрямування на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра або на основі фахової передвищої освіти Інститут має право визнати та перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти.

4. Зміст та формування освітнього процесу

4.1 Стандарти вищої освіти

4.1.1 Зміст та формування освітнього процесу в Інституті відповідає стандартам вищої освіти.

4.1.2 Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої освіти та результатів освітньої діяльності Інституту, результатів навчання за відповідними спеціальностями.

4.1.3 Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

- 1) обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти за відповідною спеціальністю (для третього рівня вищої освіти - обсяг освітньої складової освітньо-наукової/освітньо-творчої програми);
- 2) мінімальний обсяг практичної підготовки для освітньо-професійних програм;
- 3) опис предметної області, що містить:
 - інформацію про об'єкт (об'єкти) вивчення та/або діяльності;
 - теоретичний зміст;
 - методи, методики та технології, необхідні для практичного використання;
 - інструменти та обладнання, які випускник повинен вміти використовувати у своїй професійній діяльності;
- 4) вимоги до освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою;
- 5) перелік обов'язкових компетентностей випускника;
- 6) форму (форми) атестації здобувачів вищої освіти;
- 7) додаткові вимоги та обмеження (за наявності) для міждисциплінарних освітніх програм;
- 8) вимоги законодавства та/або професійних стандартів, необхідні для здобуття відповідних професійних кваліфікацій (за наявності).

4.1.4. Стандарти вищої освіти можуть обмежувати перелік допустимих форм здобуття вищої освіти для окремих спеціальностей або освітніх програм із спеціальностей, що передбачають доступ до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання. У Стандартах вищої освіти спеціальностей, що передбачають доступ до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, також визначаються назви відповідних освітніх програм та нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти за такими програмами, сформульований у термінах програмних результатів навчання, а також можуть міститися інші вимоги, передбачені директивами Європейського Союзу або міжнародними зобов'язаннями України чи відповідно до них, додаткові вимоги до правил прийому на навчання, зокрема, щодо здобутої освіти, структури освітньої програми, організації освітнього процесу та атестації здобувачів вищої освіти.

4.1.5 Стандарти вищої освіти за кожною спеціальністю розробляє центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки з урахуванням пропозицій галузевих державних органів, що забезпечують формування і реалізують державну політику у відповідних сферах, галузевих об'єднань організацій роботодавців і затверджує їх за погодженням з Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

4.2 Освітні програми.

4.2.1 Інститут самостійно розробляє і затверджує освітні програми з урахуванням вимог до відповідного рівня вищої освіти, встановлених законодавством, та вимог стандартів вищої освіти.

Опис освітньої програми повинен містити: назву освітньої програми; рівень вищої освіти; галузь знань; спеціальність; спеціалізацію; опис предметної області; цілі освітньої програми; тип освітньої програми (освітньо-професійна, освітньо-наукова); тип диплома (спільний (подвійний) диплом) (за наявності); найменування партнера за узгодженою спільною освітньою програмою (за наявності); мову (мови) викладання; кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми; форми здобуття освіти за цією освітньою програмою та розрахункові строки виконання освітньої програми за кожною з них; вимоги до освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою (відповідно до стандартів вищої освіти); компетентності та програмні результати навчання, які дають право на присудження/присвоєння визначеної освітньою програмою освітньої або освітньої та професійної кваліфікації (кваліфікацій); форму (форми) атестації здобувачів вищої освіти; перелік обов'язкових освітніх компонентів, їх логічну послідовність; можливості працевлаштування за здобутою освітою; процедури присвоєння професійних кваліфікацій (у разі їх присвоєння).

Рішення про введення в освітній процес освітньої програми затверджується на засіданні Вченої ради Інституту та вводиться в дію наказом ректора.

Розрахунковий строк виконання освітньої програми за денною формою здобуття вищої освіти визначається відношенням її обсягу в кредитах ЄКТС до розрахункового навчального навантаження здобувача вищої освіти протягом одного навчального року за денною формою здобуття вищої освіти.

Розрахунковий строк виконання освітньої програми за іншими, крім денної, формами здобуття вищої освіти визначається Інститутом.

Освітні програми, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій, повинні забезпечити виконання вимог відповідних професійних стандартів (за наявності). Нормативний термін навчання визначається освітньою програмою.

4.2.2 Освітньою програмою визначається зміст навчання.

Зміст навчання – структура, зміст і обсяг навчального матеріалу, засвоєння якого забезпечує здобувачу можливість набуття компетентностей і певної кваліфікації відповідно до вимог освітньої програми.

Зміст навчання складається з двох частин – нормативної та вибіркової із зазначенням кількості кредитів для опанування освітньої програми та набуття необхідних компетентностей.

Нормативна частина змісту навчання – це перелік нормативних освітніх компонентів із зазначенням обсягу кредитів, відведених на їх засвоєння. Вивчення дисциплін із зазначеним обсягом кредитів, що складають нормативну частину змісту навчання, є обов'язковим.

Вибіркова частина змісту навчання – це перелік освітніх компонентів із зазначеним обсягом кредитів для вільного вибору здобувача вищої освіти.

Освітні компоненти вільного вибору здобувача вищої освіти орієнтовані на задоволення їх освітніх і культурних потреб, додаткову загальну, інтегральну і спеціальну підготовку, поглиблення раніш набутих компетентностей, тощо. Освітні компоненти вільного вибору повинні складати не менш 25 відсотків загальної кількості кредитів ЕКТС, передбачених відповідною освітньою програмою (не менше ніж 10 відсотків для спеціальностей, що передбачають доступ до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання). Здобувачі певного рівня вищої освіти мають право вибирати освітні компоненти, що пропонуються для інших освітніх програм та рівнів вищої освіти.

Після вибору студентом освітніх компонентів та внесення їх до індивідуального навчального плану, вони стають обов'язковими для вивчення.

Порядок та умови вибору здобувачами вибіркового освітнього компонента визначаються окремим Положенням «Про порядок та умови обрання студентами дисциплін за вибором ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я».

Для кожного освітнього компонента, що входить до плану підготовки здобувача вищої освіти за певною освітньою програмою, кафедрою, яка провадить викладання цього компонента, розробляється та затверджується в установленому порядку Навчальна програма та Силабус освітнього компонента, який є обов'язковим нормативним документом в Інституті.

Навчальна програма та Силабус освітніх компонентів розробляються згідно з вимогами відповідних освітніх програм та навчальних планів. Вони містять конкретний зміст освітнього компонента, послідовність, організаційні форми його вивчення та його обсяг, визначає форми та засоби поточного і підсумкового контролю, пререквізити компонента тощо.

Силабус є документом, який визначає правила взаємодії між викладачем та здобувачем освіти. Силабуси розміщуються на сайті Інституту для використання усіма зацікавленими особами.

В силабусі мають міститися вимірювані цілі, які викладач ставить перед здобувачем даним освітнім компонентом, правила оцінювання результатів навчання. Здобувач має зрозуміти, чому він зможе навчитися, чим саме може бути корисним цей освітній компонент. Силабус окреслює концептуальний перехід від «здобування знань» і «одержання практичних навичок» до компетентностей, що їх може засвоїти здобувач, вивчаючи цей освітній компонент. Силабус може включати: анотацію освітнього компонента, мету (компетентності), перелік тем, матеріали для читання, правила стосовно відпрацювання пропущених занять тощо.

4.2.3 В Інституті на підставі відповідної освітньої програми розробляється навчальний план, який визначає перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЕКТС та годинах, їх логічну послідовність, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю, що забезпечують досягнення здобувачем програмних результатів навчання. Навчальні плани розробляються окремо за кожною освітньою програмою та формою навчання.

Навчальні плани затверджуються рішенням Вченої ради Інституту та вводяться в дію наказом ректора.

4.2.4 Для конкретизації змісту, форм та строків навчання у певному навчальному році, відповідно до затверджених в Інституті навчальних планів, за якими навчаються здобувачі вищої освіти, на кожен навчальний рік складається Робочий навчальний план.

Робочий навчальний план визначає у певному навчальному році окремо за освітніми програмами, формами навчання, курсами та семестрами перелік і обсяг освітніх компонентів у годинах та кредитах ECTS, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, форму підсумкового контролю, форми та строки проведення атестації.

4.2.5 Для конкретизації строків навчання на кожен навчальний рік складається Графік навчального процесу (далі – Графік).

Графік ухвалюється рішенням Вченої ради Інституту та затверджується наказом ректора.

Графік структурований на семестри, екзаменаційну сесію, практичну підготовку, атестацію, канікули.

Навчальний рік включає два семестри, канікули, як правило, встановлюються двічі на рік. Канікули на всіх курсах крім випускних становлять не менш 8 тижнів.

Кількість навчальних тижнів, екзаменаційна сесія, практичне навчання, атестація плануються і проводяться відповідно до вимог освітньої програми та навчального плану.

Екзаменаційна сесія, виробнича практика планується відповідно до навчального плану спеціальності.

Навчальні дні та їх тривалість визначаються річним графіком навчального процесу. Навчальні заняття тривають 2-3 академічні години з перервами між ними і проводяться за розкладом занять, який повинен забезпечувати виконання навчального плану в повному обсязі.

4.2.6 Розклад навчальних занять в Інституті формує навчально- методичний відділ. При його складанні враховуються: перелік навчальних дисциплін, що входять до конкретного навчального плану підготовки фахівців відповідного профілю, структурно-логічна схема їх розподілу на весь період навчання студента, загальний обсяг навчальних годин з кожної дисципліни та їх розподіл за видами навчальних занять, кількісна і якісна структура викладацького складу кафедр, аудиторний фонд навчальних корпусів Інституту, перелік клінічних баз.

Розклад навчальних занять на відповідний навчальний рік затверджується наказом ректора Інституту.

4.3 Індивідуальний навчальний план студента.

4.3.1 На основі навчального плану для кожного студента в Інституті розробляються та затверджуються індивідуальні навчальні плани на кожний навчальний рік. Індивідуальний навчальний план формується відповідно до вимог освітньої програми з нормативних освітніх компонентів та вибіркового освітніх компонентів за результатами особистого вибору студентом .

Індивідуальний навчальний план може передбачати річне навчальне навантаження в обсязі не менше 30 і не більше 80 кредитів ЄКТС для другого (магістерського) рівнів вищої освіти.

Збільшення строку навчання за денною формою здобуття вищої освіти порівняно з розрахунковим строком виконання освітньої програми допускається з дня скасування або припинення воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ;

Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання студентом. Він містить інформацію про перелік та послідовність вивчення освітніх компонентів, обсяги навчального навантаження студента із усіх видів навчальної діяльності та відповідні форми контролю.

4.3.2. Індивідуальний навчальний план складається студентом на кожний навчальний рік. При формуванні індивідуального навчального плану на наступний навчальний рік, враховується фактичне виконання студентом індивідуального навчального плану попереднього навчального року. Строк навчання студента за освітньою програмою може бути скорочено не більше ніж на 25 відсотків протягом строку навчання з обов'язковим своєчасним і успішним проходженням усіх контрольних заходів (крім визнання результатів попередньої формальної освіти), що відображається в індивідуальному навчальному плані.

Студент несе персональну відповідальність за виконання свого індивідуального навчального плану. Виконання індивідуального навчального плану студента здійснюється згідно із затвердженими графіком навчального процесу, розкладами занять та проведення контрольних заходів або за встановленим йому індивідуальним графіком навчання.

4.3.3 Факт невиконання індивідуального навчального плану встановлюється, як правило, за результатами семестрового контролю або атестації здобувачів.

4.3.4 Обставини, що вважаються невиконанням індивідуального навчального плану:

- порушення строків виконання індивідуального навчального плану в обсязі, визначеному в навчальному плані та в графіку навчального процесу;

- пропуск навчальних занять, якщо це призвело до отримання здобувачем незадовільної оцінки за результатами семестрового контролю;

- отримання незадовільної оцінки під час семестрового контролю після використання наданої можливості покращення результатів оцінювання незалежно від кількості отриманих незадовільних оцінок і здобувач у встановлений строк не скористався такою можливістю або за результатами повторного оцінювання отримав незадовільну оцінку;

- не складання атестації.

4.3.5 Індивідуальна освітня траєкторія - персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача освіти, що формується з урахуванням його

здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та освітніх компонентів і рівня їх складності, методів і засобів навчання.

Організація індивідуальної освітньої траєкторії студента сприяє формуванню конкурентоздатності майбутніх фахівців, реалізації особистісно-професійного потенціалу студента.

Індивідуальна освітня траєкторія в Інституті реалізується відповідно до Положення «Про порядок та умови обрання студентами дисциплін за вибором ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я».

Згідно з освітньою програмою відповідної спеціальності вивчення вибіркового компонента щороку є обов'язковим. Перелік курсів за вибором встановлюється нормативними документами Інституту відповідно до концепції підготовки фахівців з метою задоволення освітніх потреб здобувачів освіти, ефективного використання можливостей і традицій Інституту.

Студенти мають право обирати вибіркові дисципліни упродовж всього періоду навчання. Обсяг кожної вибіркової дисципліни визначається робочим навчальним планом.

4.4 Форми здобуття освіти

4.4.1 Особа має право здобувати вищу освіту в різних формах або поєднувати їх.

Здобуття освіти в Інституті здійснюється за інституційною формою:

- Очна (денна) форма здобуття вищої освіти - це спосіб організації навчання здобувачів, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року.

4.4.2 Перелік допустимих форм здобуття вищої освіти для окремих спеціальностей та освітніх програм визначається у стандартах вищої освіти.

4.4.3 Форми здобуття освіти можуть поєднуватися.

В Інституті допускається проведення навчальних занять з використанням технологій дистанційного навчання науково-педагогічними працівниками.

Порядок реалізації здобуття освіти за змішаною формою (змішана форма це очна форма здобуття освіти поєднана з очною формою здобуття освіти з використанням технологій дистанційного навчання) у Інституті здійснюється відповідно до чинного законодавства.

4.4.4 Нормативні терміни здобуття освіти за відповідними формами визначаються можливостями виконання освітньої програми підготовки фахівців певного рівня вищої освіти, вони повинні бути не менше ніж нормативні терміни здобуття освіти за денною формою.

5. Форми і порядок організації освітнього процесу в Інституті

5.1.1 Форми організації освітнього процесу в Інституті.

Освітній процес в Інституті здійснюється за такими формами: навчальні заняття, самостійна робота, практична підготовка, виконання індивідуальних завдань, контрольні заходи.

5.1.2 Основними видами навчальних занять є: лекція, практичне, індивідуальне заняття, консультація, захист історії хвороби, самостійна робота студента (СРС), виробнича та навчальна практики.

Лекція - вид навчального заняття, призначеного для викладення теоретичного матеріалу.

Як правило, окрема лекція є елементом курсу лекцій, що охоплює основний теоретичний матеріал одної або декількох тем навчальної дисципліни.

Лекції проводяться науково-педагогічними працівниками, як правило, професорами, доцентами і викладачами. Лектор, який читатиме курс лекцій вперше, погоджує його з завідувачем кафедри. Лектор зобов'язаний дотримуватися Навчальної програми освітнього компонента щодо тематики та змісту лекційних занять, але є вільним в інтерпретації навчального матеріалу, формах і способах його викладення. Лекція проводиться для одного лекційного потоку у відповідно обладнаних приміщеннях - аудиторіях.

Практичне заняття - вид навчального заняття, на якому здобувачі під керівництвом науково-педагогічного працівника закріплюють теоретичні положення освітнього компонента і набувають вмінь та навичок їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання відповідно сформульованих завдань. Практичні заняття проводяться в аудиторіях, в навчальних кімнатах, класах симуляційного навчання, на клінічних базах (лікарнях, поліклініках, та інших закладах охорони здоров'я) тощо, оснащених необхідними засобами навчання, медичною апаратурою та іншим обладнанням. Практичне заняття провадиться з однією академічною групою. З окремих навчальних дисциплін допускається поділ академічної групи на підгрупи, що повинно бути зазначено в наказі про кількість академічних груп та враховано у педагогічному навантаженні кафедри.

Перелік тем практичних занять визначається Навчальною програмою (Силабусом) освітнього компонента. Науково-педагогічний працівник, якому доручено проведення практичних занять, розробляє методичне забезпечення: методичні рекомендації до практичних занять здобувачів освітньої програми «Медицина», методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів освітньої програми «Медицина» тощо. Практичне заняття включає проведення контролю знань, вмінь та навичок, шляхом усного опитування, виконання тестових завдань та письмових завдань. Оцінки, одержані здобувачем на практичному занятті (поточна успішність), враховуються при визначенні семестрової підсумкової оцінки з даного освітнього компонента.

Лабораторне заняття - форма навчального заняття, при якому студент під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводить натурні або імітаційні експерименти чи досліди з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даного освітнього компонента, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою тощо, а також методикою експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі.

Лабораторні заняття проводяться у спеціально обладнаних навчальних

лабораторіях з використанням устаткування, пристосованого до умов навчального процесу (лабораторні макети, установки тощо). В окремих випадках лабораторні заняття можуть проводитися в умовах реального професійного середовища (наприклад, у лікарні, на виробництві, в наукових лабораторіях). Лабораторне заняття проводиться зі здобувачами, кількість яких не перевищує однієї академічної групи.

Перелік тем лабораторних занять визначається Навчальною програмою та Силабусом освітнього компонента.

Лабораторне заняття включає проведення поточного контролю підготовленості здобувачів до виконання конкретної лабораторної роботи, виконання завдань теми заняття, оформлення індивідуального звіту з виконаної роботи та його захист перед викладачем. Виконання лабораторної роботи оцінюється науково-педагогічним працівником. Підсумкові оцінки, отримані здобувачем за виконання лабораторних робіт, враховуються при виставленні семестрової підсумкової оцінки з даного освітнього компонента.

Для проведення лабораторних робіт кафедра розробляє методичні рекомендації для викладачів і методичні вказівки для студентів з організації занять (можуть також розроблятися і інші методичні документи).

Індивідуальне навчальне заняття - форма навчального заняття, яке проводиться з окремими здобувачами з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття індивідуальних творчих здібностей. Індивідуальні навчальні заняття організовуються за окремим графіком, затвердженим завідувачем кафедри, з урахуванням індивідуального плану здобувача і можуть охоплювати частину або повний обсяг занять з однієї або декількох освітніх компонентів, а в окремих випадках – повний обсяг навчальних занять для конкретного рівня вищої освіти.

Консультація - форма навчального заняття, при якій здобувач отримує від науково-педагогічного працівника відповіді на конкретні питання або пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання. Консультація може бути індивідуальною або проводитись для групи здобувачів. Під час підготовки до іспитів проводяться консультації з групою. Протягом семестру консультації з освітніх компонентів проводяться за встановленим кафедрою розкладом із розрахунку відповідного часу, що планується на консультації з певного освітнього компонента. Обсяг часу, відведений науково-педагогічному працівнику для проведення консультацій з конкретного освітнього компонента, визначається кафедрою.

5.1.3 Самостійна робота здобувачів є основним засобом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Самостійна робота здобувача включає: опрацювання навчального матеріалу із використанням усіх інструментів Google Classroom та тестів платформи PrExam, виконання індивідуальних завдань, науково-дослідну роботу тощо.

Зміст самостійної роботи здобувача з конкретного освітнього компоненту визначається Навчальною програмою або Силабусом освітнього компоненту, методичними матеріалами, завданнями та вказівками науково-педагогічного працівника.

Самостійна робота здобувача забезпечується навчально-методичними матеріалами.

Методичні матеріали для самостійної роботи здобувачів повинні передбачати можливість проведення самоконтролю з боку здобувача. Для самостійної роботи здобувачу також рекомендується відповідна наукова, професійна, монографічна і періодична література.

Самостійна робота здобувача з вивчення навчального матеріалу з конкретного освітнього компоненту може проходити в бібліотеці, навчальних кабінетах, комп'ютерних класах, лабораторіях, центрі стимуляційного навчання, клінічних базах (лікарнях, поліклініках, тощо) гуртожитках, а також поза межами Інституту. Для забезпечення належних умов роботи здобувачів, у разі необхідності, ця робота здійснюється за попередньо складеним графіком, що гарантує можливість індивідуального доступу здобувача до необхідних дидактичних і технічних засобів загального користування. Графік доводиться до відома здобувачів на початку навчального семестру.

При організації самостійної роботи здобувачів з використанням складного обладнання, установок, інформаційних систем забезпечується можливість одержання необхідної консультації або допомоги з боку спеціалістів кафедри або інших структурних підрозділів Інституту.

Навчальний матеріал освітнього компоненту, передбачений для засвоєння здобувачем у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль разом з навчальним матеріалом, що вивчався при проведенні аудиторних навчальних занять.

5.1.4 Індивідуальні завдання - з освітнього компонента сприяють більш поглибленому вивченню здобувачем теоретичного матеріалу, формуванню вмінь використання знань для вирішення відповідних практичних завдань, виконання науково-дослідницької роботи.

Види індивідуальних завдань з певних освітніх компонентів визначаються Навчальними програмами з них. Терміни видачі, виконання і захисту індивідуальних завдань визначаються графіком, що розробляється кафедрою на кожний семестр. Індивідуальні завдання виконуються здобувачами самостійно із одержанням необхідних консультацій з боку науково-педагогічного працівника.

Допускаються випадки виконання робіт комплексної тематики кількома студентами.

5.1.5 Практична підготовка здобувачів здійснюється шляхом проходження ними практики в закладах охорони здоров'я (лікарнях, поліклініках тощо), в установах та організаціях згідно з укладеними договорами, також в структурних підрозділах Інституту, що забезпечують практичну підготовку.

Практична підготовка є обов'язковим компонентом освітньої програми. Мета практичної підготовки – набуття здобувачами професійних навичок і вмінь для подальшого використання їх у реальних умовах, опанування та розвиток відповідних *soft skills*, виховання потреби систематично поновлювати свої знання та творчо їх застосовувати в практичній діяльності. Види, послідовність

проходження та обсяг практичної підготовки визначені у Освітній програмі та навчальному плані.

Зміст практичної підготовки визначається Навчальною програмою або Силабусом практичної підготовки.

Практична підготовка передбачає безперервність та послідовність її проведення, вона проводиться відповідно до діючих програм і нормативних документів про проведення практичної підготовки за освітніми програмами, у строки, передбачені графіком навчального процесу.

5.1.6 Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку у процесі навчання. Для оцінювання результатів навчання здобувачів НПП проводять контрольні заходи, які визначають відповідність рівня набутих здобувачами знань і умінь, сформованих компетентностей вимогам освітніх програм та забезпечують своєчасне корегування освітнього процесу.

5.1.7 Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів. Знання здобувачів оцінюються з усіх видів навчальних занять окрім лекцій та консультацій за такими критеріями:

1) «відмінно» – відповідає високому (творчому) рівню компетентності: - Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили;

2) «добре» – Здобувач отримує за двома рівнями оцінювання залежно від набраної кількості балів та відповідає достатньому (конструктивно-варіативному) рівню компетентності:

- Здобувач вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна;

- Здобувач вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок;

3) «задовільно» – Здобувач отримує за двома рівнями оцінювання залежно від набраної кількості балів та відповідає середньому (репродуктивному) рівню компетентності:

- Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих;

- Здобувач володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні) «незадовільно» – відповідає низькому (рецептивно-продуктивному) рівню компетентності:

- Здобувач не опанував навчальний матеріал освітнього компонента, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та

рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані.

5.1.8 Рівні контролю

За рівнями контролю розрізняють: самоконтроль, внутрішній (кафедральний), зовнішній (ректорський).

Самоконтроль призначений для самооцінки здобувачами якості засвоєння навчального матеріалу, зокрема в рамках самостійної роботи, з конкретного освітнього компонента (розділу, теми). З цією метою в навчальних посібниках для кожної теми (розділу), а також у методичних розробках передбачаються питання для самоконтролю. Більша ефективність самоконтролю забезпечується спеціальними програмами самоконтролю та самооцінки, які є складовими частинами електронних підручників та автоматизованих навчальних курсів.

Внутрішній (кафедральний) контроль проводиться з освітнього компонента з метою оцінки рівня підготовки здобувачів на різних етапах його вивчення, як правило, науково-педагогічними працівниками даного освітнього компонента і здійснюється у вигляді вхідного, поточного, рубіжного та семестрового контролю.

Зовнішній (ректорський) контроль є рівнем зовнішнього контролю, призначеного для перевірки якості та ефективності організації на кафедрах навчального процесу для здобувачів. Він проводиться вибірково (в окремих навчальних групах), тільки письмово і, як правило, є відстроченим контролем. Ректорський контроль проводиться відповідно до наказу ректора по Інституту.

6. Оцінювання та визнання результатів навчання

6.1. **Поточний контроль** проводиться на кожному семінарському, практичному/лабораторному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань лабораторних/практичних робіт.

Бали, отримані здобувачами за результатами поточного контролю з дисципліни, науково-педагогічний працівник заносить до журналу обліку відвідувань та успішності й оголошує на кожному практичному (семінарському, лабораторному) занятті. Форми проведення поточного контролю та критерії оцінки рівня знань визначаються у Навчальній програмі (Силабусі) з освітнього компонента відповідною кафедрою. Результати поточного контролю (поточна успішність) є основною інформацією при проведенні заліку та враховуються при визначенні підсумкової оцінки з даного освітнього компоненту.

6.2. **Підсумковий контроль** забезпечує оцінку рівня досягнення програмних результатів навчання за освітньою програмою на проміжних або заключному етапах їх вивчення. Він включає семестровий контроль і атестацію здобувачів.

6.2.1. **Підсумковий семестровий контроль** – це підсумкове оцінювання рівня досягнення запланованих результатів навчання з кожного освітнього

компоненту за семестр, що здійснюється у формах екзамену, диференційного заліку або заліку з конкретного освітнього компоненту в обсязі, визначеного програмою освітнього компоненту, що зазначено у відповідному силабусі, і в терміни, встановлені навчальним планом.

Іспит – форма підсумкового контролю засвоєння здобувачем теоретичного та практичного матеріалу з окремого освітнього компоненту за семестр (рік) під час екзаменаційної сесії.

Екзамен складається з двох частин – перевірки теоретичних знань у вигляді екзаменаційного тестування за допомогою автоматизованої системи оцінювання – платформи PrExam, та оцінювання рівня практичної підготовки, практичних навичок та вмінь.

Здобувач, який не має академічної заборгованості з відповідного освітнього компоненту, допускається до складання першої частини екзамену та/або диференційного заліку – екзаменаційного тестування. Мінімальний критерій складання екзаменаційного тестування встановлюється на рівні 70,5% правильних відповідей на тестові завдання. При цьому кількість тестових завдань не може бути меншою ніж 50 і більшою ніж 100 завдань.

Здобувачі, які склали екзаменаційне тестування на 70,5 % та більше отримують 30 балів, та допускаються до складання практичної частини іспиту, яка максимально може бути оцінена у 50 балів. Здобувачі, які не склали екзаменаційне тестування до практичної частини іспиту не допускаються.

Екзаменаційні матеріали – сукупність екзаменаційних завдань теоретичного та практичного матеріалу, нормативних документів, що формують і визначають рівень здобутих компетентностей здобувачем. Екзаменаційні матеріали складаються на основі програми навчальної дисципліни і охоплюють її зміст. Повинні цілісно відображати обсяг теоретичних знань і практичних умінь, що перевіряються, відповідно до програмних результатів навчання.

Перелік питань/завдань за темами згідно з програмою дисципліни формує викладач, та пропонує для обговорення і ухвалення на засіданні кафедри. На основі сформованого переліку складаються екзаменаційні білети, які затверджуються рішенням кафедри і підписуються викладачем-розробником екзаменаційних білетів та завідувачем кафедри.

Екзаменаційний білет – документ на паперовому носії, заповнений з лицьового боку завданнями та затверджений у встановленому порядку.

Кількість завдань кожного білета з навчальної дисципліни визначає викладач-розробник екзаменаційних білетів та завідувач кафедри (від 3 до 5) із зазначенням критеріїв оцінювання (балів) за кожне виконане завдання.

Кількість екзаменаційних білетів повинна перевищувати кількість здобувачів групи (не менш як на один).

Теоретичні питання та практичні завдання, що мають бути включені до екзаменаційного білета з дисципліни, надаються здобувачам на початку вивчення та повинні бути розкриті, пояснені та виконані під час занять.

Оновлюються екзаменаційні білети з навчальної дисципліни щороку.

За рішенням кафедри, практична частина іспиту може проводитися у

вигляді mini OSCE (OSPE), під час якого здобувач виконує стандартизоване практичне завдання, а екзаменатор оцінює роботу відповідно до затвердженого алгоритму за допомогою чек-листа.

Екзамени складаються здобувачами у період екзаменаційних сесій, передбачених навчальним планом. Проректор з навчально-методичної та лікувальної роботи може встановлювати здобувачам індивідуальні терміни складання заліків, диференційних заліків та екзаменів. Екзамен проводиться після вивчення освітнього компоненту згідно з розкладом, з яким викладачі та здобувачі ознайомлюються не пізніше, ніж за місяць до початку екзаменаційної сесії.

Здобувач вважається допущеним до підсумкового контролю з конкретного освітнього компоненту (екзамену, диференційного заліку або заліку), якщо він виконав всі види робіт (відвідав всі аудиторні заняття, лекції, семінари та практичні заняття, оволодів практичними навичками з дисципліни), передбачені навчальним планом на семестр.

Диференційний залік – форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння здобувачем навчального матеріалу з певної дисципліни на підставі результатів виконаних завдань.

Залік – форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння здобувачем навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних, семінарських або лабораторних заняттях.

Особливості різних форм семестрового контролю, шкала оцінювання результатів навчання, форма та критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти за курс повної вищої освіти визначаються «Положенням про оцінювання результатів навчання здобувачів освіти у ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я».

6.2.2. Атестація – це встановлення відповідності результатів навчання здобувачів вищої освіти вимогам освітньої програми. Атестація осіб на другому (магістерському) рівнях вищої освіти може включати єдиний державний кваліфікаційний іспит, що проводиться за спеціальностями та в порядку, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Проведення атестації регламентується «Положенням про організацію та порядок проведення атестації випускників ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я» за освітньою програмою «Медицина».

6.3. Порядок визнання результатів навчання, перезарахування освітніх компонентів та кредитів на підставі документів про раніше здобуту освіту визначається «Положенням про визнання результатів попереднього навчання, перезарахування кредитів ECTS та визначення академічної різниці у ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я». Визнання результатів навчання, перезарахування освітніх компонентів та кредитів на підставі іноземних документів про освіту здійснюється після їх визнання відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 05 травня 2015 року № 504 «Деякі питання визнання в Україні іноземних документів про освіту», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 травня 2015 року за №

614/27059.

6.4. Результати навчання, здобуті шляхом неформальної та/або інформальної освіти, визнаються в системі вищої освіти відповідно до Порядку визнання у вищій і фаховій передвищій освіті результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти, затвердженому наказом МОН від 08 лютого 2022 року № 130, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16 березня 2022 року за № 328/37664, «Положення про порядок визнання результатів навчання, здобутих у неформальній та/або інформальній освіті у ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я».

7. Навчальний час студента

7.1. Навчальний час здобувача визначається кількістю облікових одиниць часу, відведених для здійснення програми підготовки за відповідною Освітньою програмою.

Обліковими одиницями навчального часу здобувача є академічна година, навчальний день, тиждень, кредит ECTS, семестр, курс, рік.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Тривалість академічної години, як правило, 45 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин (далі – «пара»).

Навчальний день – складова частина навчального часу здобувача, що складається з навчальних занять («пар») з перервами між ними. Навчальні заняття проводяться за розкладом.

Відвідування навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувача.

Навчальний тиждень – складова частина навчального часу здобувача.

Тривалість навчального тижня не може перевищувати 45 академічних годин.

Кредит ECTS – складова частина навчального часу здобувача, необхідного для досягнення визначених результатів навчання.

Обсяг одного кредиту ECTS становить 30 годин.

Кредит ECTS включає навчальне навантаження, яке складається з годин лекцій, практичних занять, семінарських занять, самостійної роботи здобувача.

Навчальний семестр – складова частина навчального часу здобувача, що закінчується семестровим контролем. Тривалість семестру визначається графіком навчального процесу. Навчальний семестр включає час навчання здобувача (навчальні дні), час складання семестрового контролю, екзаменаційну сесію, практичну підготовку, канікули.

Навчальний курс – завершений період навчання здобувача протягом навчального року. Тривалість перебування здобувача на навчальному курсі включає час навчальних семестрів. Початок і закінчення навчання здобувача на конкретному курсі, а також переведення на наступний курс оформлюються відповідними наказами.

Навчальний рік, як правило, триває 12 місяців та складається з двох семестрів, розпочинається згідно з графіком навчального процесу.

Навантаження одного навчального року становить, як правило, 60 кредитів ECTS.

7.2. Прийом, відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів Інституту та надання їм академічної відпустки

- Прийом на навчання до Інституту для підготовки фахівців за відповідними Освітніми програмами проводиться згідно з Правилами прийому на навчання для здобувачів вищої освіти на відповідний рік, які затверджуються в установленому законодавством порядку.

- Порядок відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення осіб, які навчаються в Інституту та надання їм академічної відпустки визначається Положенням про порядок відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення осіб, які навчаються у Інституті, та надання їм академічної відпустки.

7.3 Вирішення суперечливих питань з приводу отриманих оцінок при проведенні контролю визначається Положенням про апеляцію.

8. Учасники освітнього процесу

Учасниками освітнього процесу в Інституті є:

- наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- здобувачі вищої освіти які навчаються в Інституті;
- фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу на освітньо-професійних програмах;
- працівники клінічних баз Інституту;
- інші працівники Інституту.

8.1. Науково-педагогічні працівники - особи, які за основним місцем роботи в Інституті провадять навчальну, методичну, наукову та організаційну діяльність.

Наукові працівники - це особи, які за основним місцем роботи та відповідно до трудового договору (контракту) професійно здійснюють наукову, науково-технічну або науково-організаційну діяльність та мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання.

Педагогічні працівники - це особи, які в Інституті провадять навчальну, методичну та організаційну діяльність.

Медичні та інші працівники клінічних баз Інституту - це особи, які за основним місцем роботи займаються медичною діяльністю, а також можуть брати участь в освітньому процесі.

8.1.1. Робочий час науково-педагогічних, наукових і педагогічних працівників

Робочий час педагогічних працівників Інституту визначається відповідно до чинного законодавства.

Робочий час науково-педагогічних працівників Інституту становить 36 годин на тиждень та 1548 годин на рік.

Робочий час науково-педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи та інших трудових

обов'язків.

Робочий час наукового працівника включає час виконання ним наукової, дослідницької, консультативної, експертної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Робочий час педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків.

Максимальне навчальне навантаження на одну ставку науково-педагогічного працівника не може перевищувати 600 годин.

Норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи визначаються окремим Положенням «Про норми часу для планування та обліку навчальної та іншої роботи науково-педагогічних працівників Інституту».

Графік робочого часу викладача визначається розкладом аудиторних навчальних занять, консультацій та іншими видами робіт, передбаченими індивідуальним робочим планом викладача.

Консультації та відпрацювання пропущених занять студентами проводяться протягом робочого часу викладача. Графік консультацій затверджується на засіданні кафедри.

Навчальне навантаження науково-педагогічного працівника (далі – НПП) Інституту планується щорічно на поточний навчальний рік, відповідно до навчальних планів та контингенту здобувачів.

Усі види робіт відображаються в індивідуальному плані роботи викладача та її облік на відповідний навчальний рік (далі – Індивідуальний план).

Індивідуальні плани складаються всіма НПП (крім тих, які працюють на умовах погодинної оплати), розглядаються на засіданні кафедри й затверджуються завідувачем. Індивідуальний план завідувача кафедри затверджує проректор з науково-педагогічної та лікувальної роботи.

У випадках виробничої необхідності НПП може бути залучений до проведення навчальних занять понад обов'язковий обсяг, визначений Індивідуальним планом, в межах свого робочого часу. Додаткова кількість облікових годин навчального навантаження не може перевищувати $\frac{1}{4}$ частини обов'язкового навчального навантаження.

На час хвороби, відрадження, відпустки, перебування на підвищенні кваліфікації НПП завідувач кафедри забезпечує його заміну, шляхом перерозподілу його навчального навантаження серед інших НПП кафедри.

Відомості про зміни навчального навантаження відображаються в протоколах засідання кафедри та вносяться до індивідуальних планів НПП.

При підведенні підсумків навчального року на засіданні кафедри обговорюється питання про стан виконання індивідуальних планів НПП. Звіт про виконання навчального навантаження НПП кафедри за навчальний рік подається до деканату факультету, до якого належить кафедра.

8.1.2 Права та обов'язки науково-педагогічних, наукових і педагогічних працівників визначені Статутом та Правилами внутрішнього трудового розпорядку Інституту відповідно до норм чинного законодавства.

8.2 Особи, які навчаються в Інституті

8.2.1 Здобувачі вищої освіти:

- студент - особа, зарахована до Інституту з метою здобуття вищої освіти ступеня магістра;

8.2.2 інші особи, які навчаються в Інституті

- слухач - особа, яка навчається на підготовчому відділенні Інституту, або особа, яка отримує додаткові чи окремі освітні послуги;

8.2.3 Права та обов'язки осіб, які навчаються в Інституті визначені Статутом та Правилами внутрішнього трудового розпорядку Інституту, відповідно до чинного законодавства.

9. Академічна мобільність учасників освітнього процесу

Академічна мобільність - можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Право на академічну мобільність може бути реалізоване на підставі міжнародних договорів про співробітництво в галузі освіти та науки, міжнародних програм та проектів, договорів про співробітництво між ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я». та певним закладом вищої освіти (науковою установою) або його основним структурним підрозділом.

Право на академічну мобільність може бути реалізоване також структурним підрозділом ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я» з власної ініціативи, підтриманої керівництвом Інституту, на основі індивідуальних запрошень та інших механізмів.

Академічна мобільність інституту реалізується з метою:

- підвищення якості вищої освіти та науки у відповідності з міжнародними освітніми стандартами;

- підвищення конкурентоспроможності випускників Інституту на внутрішньому та міжнародному ринках освітніх послуг та праці;

- отримання та збагачення індивідуального досвіду учасників освітнього процесу щодо інших моделей поширення знань;

- набуття учасниками освітнього процесу нових унікальних професійних навичок, одержання додаткових знань в суміжних галузях;

- удосконалення рівня володіння іноземною мовою

- залучення світового інтелектуального потенціалу до вітчизняного освітнього процесу на основі двосторонніх та багатосторонніх угод між закладами-партнерами;

- розвиток внутрішніх та зовнішніх інтеграційних зв'язків.

Основними видами академічної мобільності є:

- ступенева мобільність - навчання у вищому навчальному закладі, відмінному від постійного місця навчання учасника освітнього процесу, з метою здобуття ступеня вищої освіти, що підтверджується документом (документами) про вищу освіту або про здобуття ступеня вищої освіти від двох або більше

закладів вищої освіти;

- кредитна мобільність - навчання у закладі вищої освіти, відмінному від постійного місця навчання учасника освітнього процесу, з метою здобуття кредитів ЄКТС та/або відповідних компетентностей, результатів навчання (без здобуття кредитів ЄКТС), що будуть визнані у вищому навчальному закладі постійного місця навчання вітчизняного чи іноземного учасника освітнього процесу. При цьому загальний період навчання для таких учасників за програмами кредитної мобільності залишається незмінним.

Формами академічної мобільності для учасників освітнього процесу, що здобувають освітні ступені магістра та доктора філософії у вітчизняних вищих навчальних закладах, є:

- навчання за програмами академічної мобільності;
- мовне стажування;
- наукове стажування.

Загальний порядок реалізації програм академічної мобільності на території України та за кордоном регламентовано Постановою Кабінету Міністрів від 12.08.2015 № 579 «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність» та визначається «Положенням про академічну мобільність учасників освітнього процесу у ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я».

10. Академічна доброчесність

Академічна доброчесність - сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;

- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Формами проявів академічної недоброчесності є: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання; надання здобувачам освіти під час проходження ними оцінювання результатів навчання допомоги чи створення перешкод, не передбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання; вплив у будь-якій формі (прохання, умовляння, вказівка, погроза, примушування тощо) на педагогічного (науково-педагогічного) працівника з метою здійснення ним необ'єктивного оцінювання результатів навчання.

За порушення академічної доброчесності педагогічні, науково- педагогічні та наукові працівники закладів освіти, здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до академічної відповідальності. За дії, що законом визнані порушенням академічної доброчесності, особа може бути притягнута до інших видів відповідальності з підстав та в порядку, визначених чинним законодавством.

Порядок виявлення та встановлення фактів порушення академічної доброчесності визначається Комісією з питань академічної доброчесності Інституті з урахуванням вимог законодавства України.

Загальний порядок реалізації норм академічної доброчесності в Інституті визначається нормами Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та Положенням про академічну доброчесність в ПЗВО «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я» та «Кодексом про академічну доброчесність».

11. Прикінцеві положення

11.1 Це Положення, всі зміни та доповнення до нього або нова редакція Положення вводяться в дію наказом ректора Інституту.

11.2 З дати затвердження в установленому порядку нової редакції «Положення про організацію освітнього процесу», дане Положення втрачає чинність.

11.3 Порядок реалізації окремих пунктів Положення може бути визначено окремими Положеннями.

Ректор ПЗВО «ДІМЗ»

Тетяна Лещева